

๑ 1830

กรุงเทพธุรกิจ

ปีที่ 6 ฉบับที่ 1762

วันอาทิตย์ที่ 18 มกราคม พ.ศ. 2536

ploychan si, กเรื่องมีนเป็นเสนจริงหรือ?

ทวีศักดิ์ ทองนวล

คุณชารัง ยะยาสัย

ชารัง ยะยาสัย

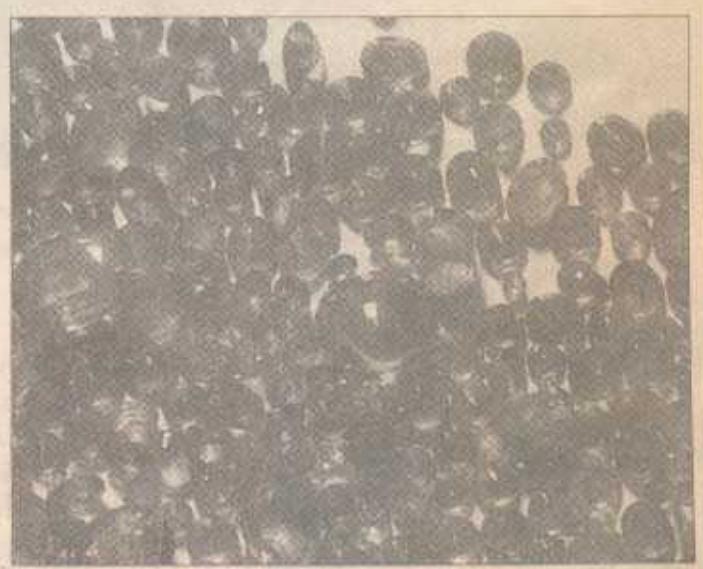
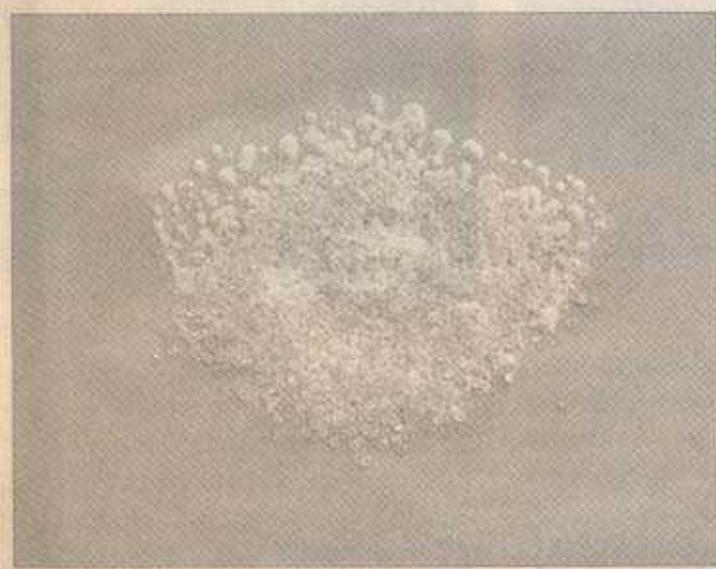
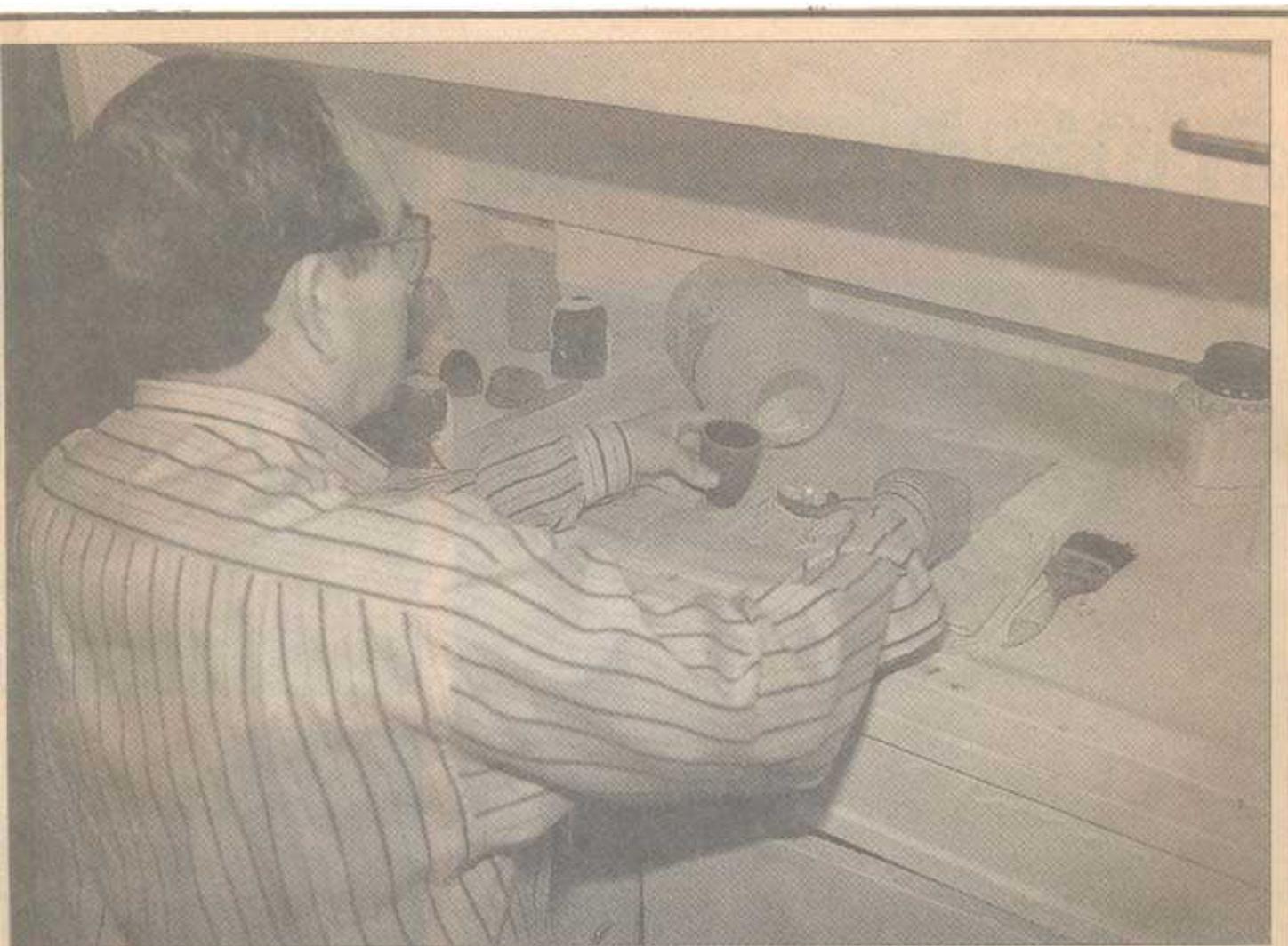
พิศวัตต์นี้เรื่องน้ำงามแล้ว โดยปกติแล้วจะไม่ใช่เรื่องพิศวัตต์ หากว่าผลอย่างที่คนทำก้ามมา นั้น เป็นเพื่อขอซ้อมหรืออุบัติ โดยเฉพาะจากกลุ่มคนอัญมณีที่ก่อสร้างห้องเยื้อง เช่น มีคนเรื่องสายเขิน พม่าเป็นผู้นำ ตามคนนี้ รับควรจะ ซื้อและขายพลอย ทำกันเป็นธุรกิจ แต่ของดีไม่ได้เกิดขึ้น ธุรกิจของชา ก็เปลี่ยนรูปแบบไปใหญ่

ผลเป็นเชิงการ รู้สึกให้เงินเดือนพิเศษเพียงพอ คงไม่ต้องไปทำมาหากินแต่ถูกหัว แบกหัน เสียที่หัวเสียหัวที่กระถุงและหัววัดการงานด้วย ถ้าลงทุนอย่างนั้นรู้สึกไม่ดีลงหนึ่ง ผลงานที่ทำกันมานับวนนั้นต้องราดด้วยแมร์รัช และสวาริจัยแห่งชาติให้ร่างรักและมา

ตนไม่ได้ตอบให้เข้าใจ เพราะถ้าทำกันเรื่องจริง แต่ตอนนี้เมืองมีหลักฐาน เช่น เครื่องไม้ เครื่องมือ ผลิตภัณฑ์เป็นเชิงเป็นอันต่อหัวและฯลฯ ฯลฯ ติดต่อจะต้องพิสูจน์ให้ถูกต้อง เมื่อเวลา นักค้า อย่างปัจจุบันจะยกเว้นมากความสามารถเล่นๆ แต่พอจะต้องหารายโภตเงินเพิ่มมากขึ้น ไม่ต้อง นักค้าจะต้องหักหันนื้อหักหัวใจ แต่เขาก็ไม่ยอมมาพิสูจน์ว่าเป็นผลเสียที่ ลง ยกให้เขามาพิสูจน์ให้รู้สึกไปเลย ไม่ใช่ใช้ไฟไหม้อบุญยอกยานนี้

สิ่งที่ดีที่ทำขึ้นนี้เป็นเรื่องเดียวของประเทศไทย ชาวต่างชาติเข้ารู้สึกและลองดูจริง สรุปนักค้ารู้จากกระบวนการ กัน จากคนที่เคยได้ฟังโดยพวกรู้ว่าไม่เกิดผลกระทบ ถ้าไม่ใช่ของจริง ชาติในประเทศบางวันให้กันและหักหัก สรุปนักค้าที่ยอมรับในสหราชันน์ เช้ากันเป็นส่วนหนึ่งที่ไม่มีผล ระหว่างประเทศการค้ากันในภายนอกในภายนอก

เมื่อไอนานานาชาติยกย่องการซื้อขายด้วยกัน หรือพอดีที่ไม่มีค่าใช้จ่ายเพื่อนบ้าน แต่ตอน นี้เราทำไม่ได้แล้ว เพราะต่างชาติเข้ารู้สึก ให้เดินทางไปในบริการ เนื่องจากภัยภัยแล้ว สมบูรณ์ ให้รู้สึกอยู่ที่ตัวเอง “กรุณาพิสูจน์” เป็นเชื่อมูลจิตวิญญาณ ฝ่ายไม่ได้มาพูดคุยกับผมได้ตลอด สอง

(ภาพบน)คุณชาร์ล โน้ตองปีรีบดิการเมือง
พอดอยกับสารเคมี(ถ่างร้าย)นำพาผลอยมาดลูกกับ
สารเคมี(ถ่างขาว)ขัดเวลาครึ่งสุดท้าย